

[Arbejds- og socialministeren.]

Andersen m. fl., vil jeg henstille til de ærede medlemmer at trække tilbage, idet de forslag, der stilles, efter min mening må indgå i den forhandling, der foregår i folkeforsikringskommissionen, hvis arbejde jeg, sådan som jeg nævnte i min forelæggelsestale forleden, har anmodet om må blive fremskynet.

Kaj Andresen: Det er, om jeg så må sige, under lidt andre vilkår end tidligere eller med en lidt anden baggrund end sædvanlig, at vi i dag diskuterer et forslag om en eengangsydelse til rentemodtagerne.

Jeg mindes adskillige tidligere debatter herom, hvorunder man drøftede mulighederne, hvilke resultater der kunne komme ud af folkeforsikringskommissionens arbejde; jeg husker f. eks., at det tidligere medlem hr. Hans Thyge Jacobsen har talt længe og indtrængende om de principper, han tænkte sig for nye linier i vor aldersforsorg. Gang på gang har man efterlyst resultater fra kommissionen, men tiden er gået indtil nu, uden at der er kommet noget, og kommissionen er jo heller ikke blevet færdig med sit arbejde endnu. Alligevel ligger forholdene noget anderledes i dag. Regeringen har nu i sin programerklæring fastslået, at den vil stille mod at fremsætte forslag om en alle omfattende folkepension, og har samtidig opfordret til bred parlamentarisk tilslutning til løsning af denne betydelige opgave. Dermed er folkepensioneringstanken løftet fra en mere teoretisk diskussion op til at blive et af dagens aktuelle problemer.

Selvom der uden tvivl — det er jeg sikker på — i de forløbne år er udført et stort og fortjenstfuldt arbejde i kommissionen med undersøgelse af mulighederne for nye veje i vor folkeforsikringslovgivning, undersøgelser, der tager sigte bl. a. på en eventuel folkepensionering, undersøgelser vedrørende eventuelle overbygninger m. m., kan det vist fastslås, at først med det socialdemokratiske skitseforslag til en folkepensionering er stødet blevet givet til en realpolitisk debat om hovedlinierne i en fremtidig aldersforsorg.

Det er vist heller ikke nogen overdrivelse at sige, at forslaget kom til at indtage en meget central plads i diskussionerne under årets valgkampe. Det mødte — måske nok

til overraskelse for visse politiske partier — en overordentlig stor interesse landet over, en interesse, der sjældent fra så vide kredse er vist et enkelt politisk spørgsmål.

Jeg skal ikke optage en diskussion om, hvem der først opfandt hvad, men kan vel uden modsigelse fastslå, at det var det socialdemokratiske forslag, der rejste den debat om folkepensionering, som har mødt en så levende interesse fra alle kredse, som tilfældet har været. Det var i foråret — når jeg ser bort fra det radikale venstre, som jo klart gav tilslutning til tanken om en folkepensionering — ikke helt klart, hvilken stilling de forskellige politiske partier havde til folkepensioneringen, og iøvrigt hvorvidt man, når man talte om disse problemer, mente folkeforsikring eller folkepensionering. Men efterhånden blev der jo så ofte, også fra folk i venstres og de konservatives egne kredse, givet tilslutning til folkepensionstanken, at partierne nu har givet udtryk for velvilje overfor og tilsagn om medvirken ved en overgang til folkepension, uden at enkeltheder naturligvis har kunnet drøftes. Denne brede tilslutning, i hvert fald til princippet, gør det nu ganske simpelt nødvendigt, at folketingset løser pensions-spørgsmålet på en tilfredsstillende måde; det venter befolkningen. Jeg kan derfor kun udtale min glæde over, at regeringen nu har sat denne sag så højt på listen over de kommende reformforslag.

Forudsætningen for udarbejdelsen af et forslag i den her nævnte retning må jo imidlertid være, at kommissionen snarest færdiggør sit arbejde. Jeg forstår, at den højtærede arbejds- og socialminister har opfordret kommissionen til en sådan snarlig færdiggørelse, og det påskønner jeg meget. Jeg har tidligere efterlyst en sådan henstilling, jeg vil også ved denne lejlighed anmode partiernes repræsentanter i kommissionen om nu at medvirke til, at det resterende kommissionsarbejde kan blive så kortvarigt som muligt. Det må vel efterhånden være muligt for de enkelte partier at få deres særlige ønsker og synspunkter frem, således at en betænkning kan udarbejdes.

Mit parti har i det fremsatte skitseforslag opstillet sine ønsker og de principper, vi mener bør følges ved en folkepensionsordning. Vi mener, at der bør gennemføres en